ఏసి ఫాను తిరుగుతూ వుంది. హాయిగా ఉంది. సురేష్ టేబుల్ ముందు కూర్చున్నాడు. ఎప్పటినుండో ఒక ఆలోచన!

మనిషి కెన్నో ఆలోచన లుంటాయి. కొన్ని ఆలోచనలని మనసు అనవసరంగా చేస్తుంది. అవి అలా వచ్చి వర్షం పడని మేఘాల్లా అలా మాయమవుతాయి. ఆకాశంలో ఎప్పుడూ మేఘాలున్నట్టే మనసులో ఎప్పుడూ ఆలోచనలుంటాయి. ఆకాశం మేఘాల్లేకుండా నిర్మలంగా ఎప్పుడూ ఉండదు. కాకుంటే రూపు గానని నీటియావిరి గాలితో కలిసి ఉంటుంది. అది మేఘం రూపం చెందు తుంది. మనసూ అంతే — గజిబిజి ఊహలు. అవి ఒక రూపాని కొస్తే ఒక చక్కటి ఆలోచన.

సురేష్ మనసులో ఇప్పటిదాకా ఆవి రిగా ఉన్న ఊహలు ఒక రూపం చెంది ఒక ఆలోచనగా మారాయి.

అన్ని మేఘాలూ వర్షించవు. కొన్ని మాత్రమే వర్షిస్తాయి. వర్షం బుట్

బొల్లిముంత
నాగేశ్వరరావు

మేఘం వర్షానికే విలువ ఉంటుంది. పంట పొలాలకు ఉపయోగపడుతుంది. ఆ ఋతువులో ఆ మేఘం వర్షించకపోతే ప్రకృతికి పెద్ద అపచారమే జరుగుతుంది. పచ్చగా నూరారపిన చెట్లు అల్లాడి పోతాయి.

ఇప్పుడు సురేష్ మనసులోని ఆలోచన ఆచరణనే వర్షంగా మారకపోతే ముంగేస్తున్న ప్రకృతిలాంటి బ్రతుకు పచ్చదనం తొడగదు. సురేష్ కూడా అదే అనుకున్నాడు— సురేష్ ఈ మధ్య కథలు చదువుతున్నాడు. నవలలు చదువు తున్నాడు. అంతే కాకుండా కథలు కూడా వ్రాస్తున్నాడు.

అందుకే సురేష్ అనేక సార్లు అనుకున్నాడు. తన మెదడులోని ఆలోచనల మేఘం నల్లగా, గంభీరంగా పెద్దగా ఉంటుందనీ; దాన్ని అక్షరాల చినుకులుగా కూర్పి కాగితం పంట భూమి మీద వర్షిస్తాయనీ, అవి ఆశయాల మొక్కలుగా రూపం చెంది పంట కొచ్చాక 'ప్రెస్' మార్పిడితో ధాన్యంగా మారి సర్వ జీవరాశి సౌభాగ్యం కోసం పంచిపెట్టబడుతుందనీ, తానొక ఆలోచనల హాలికుడునని... ఇలా ఏమి టేమిటో అనీ!

ఈ సురేష్ అనే ఆలోచనల పాలి కుడి మనసులో నిజంగానే నల్లగా, గంభీరంగా, పెద్దగా ఒక మేఘం ఎప్పటి నుండో పెద్దగా ఉరుముతూ, మెరుస్తూ గొడవ చేస్తోంది. అది మెరిసినప్పుడల్లా ఆ వెలుగులో సురేష్‌కు ఒకే ఒక్క రూపం కనిపిస్తుంది.

ఆ రూపం శాంతది! మెరుపు తీగలా ఉన్న ఆ శాంత ఎర్రగా ఉంటుంది. ఆమె పెదాలు ఎర్రగా రక్త వర్ణంలో ఉన్న పెదాలు ఉంటాయి. పెద్ద కళ్ళుంటాయి. ముద్దు ముఖం ఉంటుంది.

అలాంటి శాంతిని ఆలోచనల నల్లని మేఘాల క్రింద, ఉరుముల భయంకర శబ్దాల మధ్య ఎన్నాళ్ళని ఉంచటం!

సురేష్ గట్టిగా నిర్ణయించుకున్నాడు. కాగితం మీద భూమి మీద వర్షం కురిపించే అక్షరాలతో ప్రేమాలాపం మొదలెట్టాడు. అది ఎప్పటికి తెలియక వెలువడు తున్నప్పుడు శాంత ముందు ఉంటాడు. శాంత ఆ మాటలకు ముగ్ధురాలై, ఆ నాటి గొప్పవాడిని చూసి అలా వెంటనే వేలు వేసి చేర్చుకుంటుంది. తా మెరుపుతీగలా ఆ ప్రేమ నిస్సత్తువై పెంచి, ఇంకవ్వా ఆ మెట్ల క్రింద హాయిగా విశ్రమించ వచ్చు!

సురేష్ వర్షించటం మొదలు పెట్టాడు!

"ప్రియమైన శాంతా!

ఎన్ని రోజుల నుండో అనుకుంటు న్నాను, నీకు నా ప్రేమ నెలా వ్యక్తం చేయాలా అని.

ఒక్క విషయం చెపితే చాలను కుంటాను.

నా హృదయంలో ప్రవహించేది రక్తం కాదు. అది నీ ముగ్ధ మనోహర సౌందర్య సముద్రం నుండి ప్రవహించే పవిత్ర ప్రేమామృతం. అది నరనరాల్లో ప్రవహించి వచ్చి ప్రేమైక జీవానికి అమరత్వం చేకూర్చింది. నా ఈ అమరత్వం నిలబడాలంటే నీవు నాకు దక్కాలి.'

అక్షరాల చినుకులు ఆగిపోయాయి. మరలా మేఘాల్ని ముసురుకుంటున్న ఆలోచనలు.

"ఏమిటీ పిచ్చి. సౌందర్య సముద్ర మేమిటి? చిలకల మేమిటో! అన్నట్లు సముద్రం చిలికితే విషంతోపాటు వచ్చింది విషం కదూ. మరి ఇప్పుడు నీ విషం ఏమంటావు? సముద్రాన్ని చిలికింది రాక్షసులూ, దేవతలూ కదా! మరి ఇక్కడ ఎవరు దేవుడు? ఈ ఆలోచనలన్నీ శాంత చూస్తే, ఈ ఉత్తరంలో వాడిన 'ఉపమాన'ని ఎలా అర్థం చేసుకుంటుంది?"

హాయిగా ఉన్న హాను సురేష్ కంటి హాయిగా కనిపించ లేదు.

టేబురు పాడ్‌నుండి కాగితాన్ని చించి చేతితో నలిపి దూరంగా వెనక్కు విసిరాడు. కాస్సేపు కాలం పరుగెత్తింది. సురేష్ కూర్చున్నాడు.

చిత్త కార్తెలోని వానలా మరలా చినుకులు.

'ప్రియమైన శాంతా!

నేను ఎన్నాళ్ళ నుండో అనుకుంటు న్నాను, నీ మీద నా కున్న ప్రేమను వ్యక్తం చేయాలని. కానీ అంత గొప్ప ప్రేమని ఇంతింత చిన్న మాటల్లో ఎలా వ్యక్తం చేయాలో తెలీక బాధపడి పోయాను. నాకు నీ మీద కొండంత ప్రేమ ఉంది. అదింత చిన్న గుండెలో ఎలా దాగిందో అర్థం కావటం లేదు. సముద్రమంత అనురాగం ఉంది. అదీ చిన్ని మనసులో ఎలా ఉందో అర్థం కావటం లేదు. . .'

అక్షరాల చినుకులు ఆగిపోయాయి.

'ప్రేమ పర్వత మంతా, అనురాగం సముద్రమంతా ఉంటే అవి మనలో ఎలా ఇముడుతాయి. చిన్ని మనసంటే శాంత మరో విధంగా అర్థం చేసుకుం టుంది. సంకుచితమైన మనస్సని అనుకోవచ్చుగా. పోనీ, విశాలమైన మనసన్న నా మనుకుంటే అంతగా సముద్రం ఎంతున్నా దానిలో ఈజీగానే పడుతుంది. కాబట్టి పోలిక సరిగా అతకలేదు.'

కాగితం చిరిగి పోయింది. ఎడం చేతిలో నలిగి పోయింది. వెనక్కు విసిరేస్తే పడిపోయింది.

మరలా వర్షం.

'ప్రియమైన శాంతా,

నీ మీద నా కున్న ప్రేమ చాలా గొప్పది. అది నీ కెన్నాళ్ళ నుండో తెలియ చేయాలనుకున్నాను. ఇప్పటికి అవకాశం కల్పించుకున్నాను. నన్ను సరిగా అర్థం చేసుకో.

నా ప్రేమ పూవు మీద వాలే తుమ్మెద లాంటిది. కదలి అందము చేరే అల లాంటిది. చిలుకా గోరింక ల్లాంటిది . . .'

ఆగిపోయింది.

"ఛ. ఛ. ఈసారి అసలు కుదర లేదు. పూవు మీద అనేక తుమ్మెదలు వాల తాయి. నరి నన ప్రేమ అలాంటి దంటే శాంత నన్ను ఒక చూపు చూసి ఎలా మరో పూవు మీదకు పోయే తుమ్మెద ప్రేమకు ప్రతీక ఎలా అవుతుంది? కదలి అందము అల చేరటం మేమిటి? కదలి అందమున అనేక అలలు చేరతాయి. అందులో ఒక్క అలా లేక అందర్నీ నేనా శాంత మన ప్రేమని అపార్థం చేసుకోవచ్చు. అలా వ్రాయకూడదు.'

మరలా కాగితం చిరిగి నలిగి వెనక పడిపోయింది.

'నే నంటే శాంత కెంత ప్రేమ. ఎంత చనువుగా మాట్లాడుతుంది. . . అన్నట్టు శాంత రాజుగాడితో కూడా అలాగే మాట్లాడుతుంది. వాడితో మాట్లాడినా, వాడి మాటల్లో ప్రేమ ఏమీ కనిపిం చదు. వెధవ. వాడేమన్నా కథలు వ్రాస్తాడా కవిత్వం వ్రాస్తాడా? వాడంటే శాంతకు మామూలు మనిషిని చూసినట్టు ఫీలింగు వస్తుందే తప్ప వేరే ఏం కాదు. అసలు వాడికి ఇంచక్కా ఉత్తరాలు వ్రాయటం వచ్చా? ప్రేమ నిలా పోల్చి చెప్పటం వచ్చా ? రాదు. అందువల్ల వాడికి ప్రేమించే కళకూడా తెలీదు. పాపం ముఖం, వాడూను.'

ఏవేవో మేఘాలు.

సురేష్, శాంత, రాజు ఒకే కాలేజీలో చదువుతున్నారు. ఒకే డిగ్రీలో చదువు తున్నారు. ఒకే రూమ్‌లో చదువు తున్నారు.

ఆ కాలేజ్ క్లాస్ రూమ్‌లో ఎంత మంది లెక్చరర్స్ ఎన్ని లెక్చర్స్ ఇచ్చారో, ఎంతమంది వాటిని విని ఎంతవరకు ఆకళింపు చేసుకున్నారో, అలా సంపా దించిన విజ్ఞానం ఎంతమంది కేవిధంగా తోడ్పడిందో, బయట నా వన నడిపించటం కది ఎంతవరకు ఉపయోగ పడిందో ఎవ్వరూ ఏ విధమైన లెక్కలు వేయలేదు కానీ, ఏ సురేష్ ఏ శాంతను చూశాడో, ఏ శాంత ఏ రాజుతో మాట్లాడిందో, ఏ కమల ఏ రవిని చూసిందో లెక్క కట్టి చెప్పటం మాత్రం చాలా తేలికైన పనంటాడు రంగారావు. రంగారావు అక్కడ వారి ముగ్గురితో పాటు, ఇంకా అందరితోపాటు కాలేజీలో చదువుతూనే

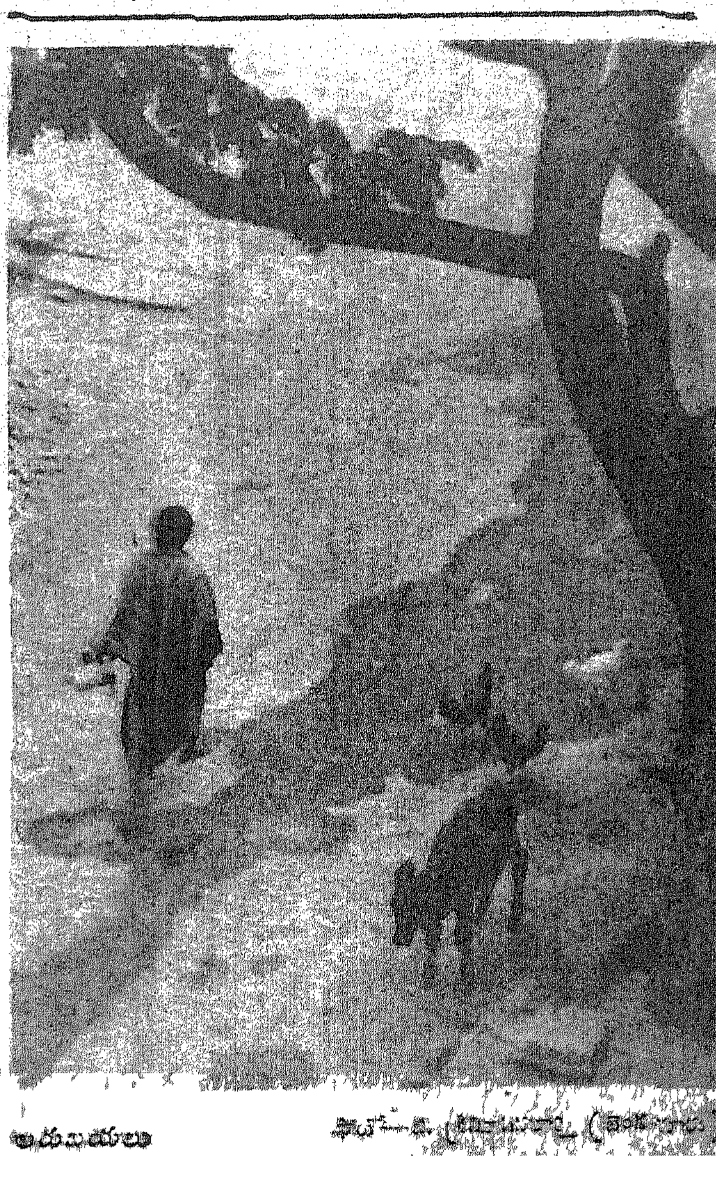

ఆరుబయలు

ఫోటో: [illegible]

[illegible]

సురేష్ [illegible].

[illegible] కింద [illegible].

'నా ప్రియమైన [illegible]!

[illegible] నన్ను [illegible]. ఇప్పుడు [illegible] పరిచయంలో నా మనస్సులో ప్రేమను, [illegible] నీవు గ్రహించ గలిగావా? నా ప్రేమను తెలుసుకునే ఉంటావని అనుకుంటాను. అందుకే ఈ ఉత్తరం వ్రాస్తున్నాను. [illegible] ప్రేమ ఫలంగా పొందాలని కాంక్షిస్తున్నాను.

రాజును కాను. కానీ ప్రేమ సామ్రాజ్యానికి—శాంతి సౌభాగ్యం శాంతాదేవి ప్రేమ రాజ్యానికి రాజును. దైవాన్ని కాను. కానీ నా ప్రియమైన శాంతా కుమారి కన్నులకు ప్రత్యక్ష దైవాన్ని.

మామూలు మనుష్య వేసే సామాన్యమైన వరుణ్ణి కాను. మునులు ముడి వేసే అసామాన్యమైన వరుణ్ణి.'

కలం ముందుకు నడవలేదు. సురేష్ మనసులో మరలా ఊహలు!

'ఏమి లేమిటీ కవిత్వం! అసలు మనల్ని [illegible] ఏమన్నారు. దేవుడని ఏమన్నారు. వ్రాసేది [illegible] వ్రాసేస్తే పోయేది [illegible] అలా ఎందుకు? శాంత ఈ కవిత్వాన్ని [illegible] మనసులో [illegible]. . . శాంతకు కథ [illegible], కవిత్వ [illegible] ఇష్టమే కదా. [illegible] ఈ ప్రేమను వ్యక్తం చేసే [illegible] మనసులో [illegible].

[illegible]

అయితే ఈ రాజులూ దంగ్వరులూ, వరుడూ వానరుడూ మాటలు, వాటి వెనకనే వాడిన గొప్ప భావాలు శాంత గ్రహిస్తుందో, లేదో?'

సురేష్ కుర్చీలో వెనక్కి వాలి పైన ఉన్న ఇంటి కప్పును, దానికి [illegible] చూస్తూ అలాగే ఉండిపోయాడు కాస్సేపు.

'[illegible] వ్రాయమేమో [illegible]. [illegible] 'ఏకరాదిలే', 'సమానార్థకో' [illegible] . . .

మళ్ళీ వ్రాసిన కథలో, [illegible] పోల్చాడు. . .

"ఊరవుల [illegible] విలపించి విలపించి [illegible]."

మర్రిచెట్టును [illegible] జడలు [illegible] చూశావా? నేను చూడని, [illegible] చూడని జడల దెయ్యం మరిక్కడి కెందుకు కొచ్చింది?

'రవి కాంచనిచో కవి కాంచునే గదా! ఆఁ. . . ఏదో సమర్థించు కోవటానికి పాత చింతకాయ పచ్చడి మాటలు! ఊరవతల మర్రిచెట్టు ఊడలు దిగి ఎత్తైనా కనిపిస్తుందని వ్రాస్తే పోయే దానికి జడల దెయ్యాన్ని పోల్చ లేనటం దండగ. . . .

మరిలా పోల్చి చెప్పాపోతే అంద మెక్కడి నుండి వస్తుంది? తాను చెప్ప దలుచుకున్న విషయాన్ని కాస్త, [illegible] దగ్గర పోలిక ఉన్న వాటి రకంతో [illegible] తెలిగ్గా [illegible] కవి [illegible]. [illegible] ఇలాగే [illegible].

[illegible]

'నేను [illegible] 'సురేష్?'

సురేష్ [illegible].

[illegible] ప్రత్యేకం [illegible] ఊహించటం లేదు.

మరలా శాంత అంది:

'సురేష్! ప్రేమను వ్యక్తం చేయ టానికి ఇంత ప్రయాస పడాలా? ఇన్ని కాగితాలు వెదజల్లి మనసు [illegible] అనేద నకు గురి చేయాలా? హృదయంలో ఉన్న దాన్ని నేరుగా మాట చెప్పలే నంత ఇంత [illegible] సురేష్!

చూడు, సురేష్! నిన్ను రాజా [illegible] గాంధీ పార్కులో కలిశాను. ఏమని చెప్పానో తెలుసా?

'శాంతా! నేను సురేష్‌లా కవిని కాదు. కానీ నా హృదయంలో ఉన్నదాన్ని నా కొచ్చిన మాటల్లో తోచిన విధంగా చెబుతున్నాను. ఎప్పుడూ నీవు నా మనసులో మెదులుతున్నావ్. ఒక రోజు నిన్ను చూడకపోతే ఆ రోజు వెలితిగా ఉంటుంది. బహుశా అదే ప్రేమేమో ఉంటుంది. నీవు లేకుండా బతకటం కష్టమనిపిస్తుంది. నేను సామాన్యమైన మధ్యతరగతి కుటుంబంలో పుట్టాను. మా నాన్న కొద్దిగా చదువుకున్న రైతు. మాకు పెద్ద ఆర్థికమైన స్థానం ఈ సంఘంలో లేదు. అమ్మ, ఒక తమ్ముడు, ఒక చెల్లి ఉన్నారు. ఇవీ నా పరిస్థితులు.

నా ఈ పరిస్థితుల్లో, నేను నీకు [illegible]

[illegible]

ఆ సమాధానం [illegible] చూశాను. అంతలో ఉత్సాహంగా [illegible]. అతని కళ్ళనుండి ఆనంద బాష్పాలు ఉబుకుతూ రాలాయి. కాస్సేపు అతని నోట మాట రాలేదు. ఎందుకంటే పొందిన ఆనందాన్ని వ్యక్తం చేసేందుకు అతనికి మాటలు దొరక లేదు.

సురేష్! నిన్ను నేను ప్రేమించక ఉం డం లేదు. అభిమానిస్తున్నాను. అందుకే నీతో సన్నిహితంగా ఉంటున్నాను. దాన్ని అపార్థం చేసుకుని మరోలా భావించ వద్దు.

నా మీద నీ కెంత ప్రేమ ఉందో ఈ నాలుగు గోడల మధ్య కూర్చుని, హృదయాన్ని తోటల్ని వెదుక్కుంటూ పర్వతాల్ని, సముద్రాన్ని పోలికకు తెచ్చు కుంటూ, అదీ నిజంకాక వ్రాసింది చించేస్తూ, నానా విధాలుగా తంటాలు పడే నిన్ను చూశాక నీవు కథ వ్రాస్తు న్నావో, ప్రేమలేఖ వ్రాస్తున్నావో అర్థం కాక నేను చాలా సేపు అలాగే నిలబడి పోయాను. నీవు రద్దు పరిచిన ప్రతి ఊహనూ చదివాను. అందుకు మరోలా నన్ను అనుకో వద్దు. ఏదో కవిత్వం తాలూకు ఊహలు పొందికగా రాక అలా పారేస్తున్నావనీ, అవి ఎలా ఉంటాయో అన్న కుతూహలం కొద్దీ మెల్లిగా తీసి చదవటం మొదలెట్టాను. పారేసిన కాగితాల్ని చదవటంలో పెద్ద నేరమేమీ లేదనుకుంటాను, అయినా క్షమించ మని అడుగుతున్నాను.'

కాస్సేపు సురేష్, శాంత మౌనంగా ఉండిపోయారు.

"వస్తాను, సురేష్! [illegible]

[illegible]